

Abstrakt

Cílem této práce je sledování filozofie Emmanuela Lévinase v kontextu Berešit. Zároveň je též cílem sledovat, jak se odráží Lévinasův implicitní vztah k jednotlivým aspektům stvoření v jeho filozofických konceptech. Termínem Berešit je myšlena První kniha Mojžíšova, konkrétně Genesis 1-3. Hebrejské a řecké, náboženství a filozofii, nelze v Lévinasově myšlení oddělit. Oba světy se v Lévinasově pojetí spojují do zcela specifického systému, v němž je nutné věnovat pozornost obojímu. Proto je i k pochopení jeho talmudických komentářů nezbytná znalost filozofických spisů. Této problematice je zasvěcena první kapitola (1).

Na základě analýzy Lévinasových filozofických textů a talmudických traktátů práce dospívá k následujícím tématům, jež se vztahují k příběhu o stvoření. Práce se nejprve věnuje anonymnímu bytí jako *הוֹרֵהוּ נִבְהוּ* (2). Poté sleduje zejména pojem Nekonečna, přičemž si je vědoma vývoje Lévinasova postoje k pojmu Bůh. Ukazuje, že etický vztah je náboženský vztah a že tato skutečnost je vlastní rovněž judaismu. Na hebrejských pojmech *עֲרוּמִים*, *קְדוּשָׁה* a *עוֹלָם תִּיקוֹן* předkládá další souvztažnosti s hebrejským myšlením (3).

Následně se zaměřuje na patrně nejmarkantněji zastoupený koncept – *creatio ex nihilo* – který se v Lévinasově filozofii explicitně objevuje. Analyzuje témata v něm obsažená, a to zejména smrt, čas, plodnost, otcovství, synovství a bratrství. V biblických exkurzech prokazuje jasnou vnitřní souvislost s hebrejským *אֵל, בָּרָא, פָּרָה* (4).

V závěrečné kapitole zanechává biblických exkurzů, jelikož vstupuje na pole Lévinasových talmudických komentářů, konkrétně traktátu Berachot. Kapitola analyzuje Lévinasův vztah k Talmudu a rozebírá témata, která jsou přítomná v traktátu Berachot, jímž se uzavírá poslední významný celek příběhu o stvoření, který nalezneme v Lévinasově díle (5).